

# РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. София, 06.01.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,**  
в публично заседание на 12.11.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **508** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 1115 от 15.01.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 00 – 664 от 19.11.2012 по описа на дирекция “Обжалване и данъчно осигурителна практика ” (Д ”ОДОП”), подадена от [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. Б. 1, НДК, вход АИ4, представлявано от управителя Б. Д. Б. срещу ревизионен акт (РА) № 1201438 от 17.05.2012 г., издадено от М. Г. П. на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място], потвърден с решение № 2652 от 12.11.2012 г. на директора на Д „ОДОП”.

С жалбата се иска, съдът да постанови решение, с което РА да се отмени като необоснован и незаконосъобразен в частта, с която на дружеството не е признато право на данъчен кредит по доставки, извършени през процесния период от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] в общ размер на 215 418,37 лева. В хода на съдебното производство – жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. В. Р., който поддържа жалбата, но в последните съдебни заседания не взема участие и не излага съображения по същество на спора.

Ответникът – директорът на дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна политика” (ОДОП), редовно призован, се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Предлага същата да бъде отхвърлена и да се постанови съдебен акт, с който се остави в сила РА по мотиви, изложени в решението на директора на Д”ОДОП” и

претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП излага доводи за неоснователност и недоказаност на жалбата, поради което предлага да се остави без уважение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1112699/08.11.2011 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник на сектор “Ревизии”, дирекция “Контрол” при ТД на НАП – [населено място], с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на следните видове задълженията по периоди – данък върху добавената стойност за периода 01.02.2009 г. – 31.07.2011 г..

С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – М. Г. П. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на екип и М. Й. В. на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 17.11.2011 г. на П. Д. Д. – счетоводител, упълномощено лице.

На 17.02.2012 г., М. П. е депозирала искане до Началник сектор „РП“ – 01, Б. за продължаване срока за извършване на ревизията. Същото е уважено и на посочената дата е издадена ЗВР № 1201438. С нея е продължен срока на ревизията до 17.03.2012 г. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК.

В 14 дневният срок по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад № 1201438/02.04.2012 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано искане за удължаване на срока за възражение с вх. № 53 – 06 – 973 от 17.04.2012 г. по описа на ТД на НАП – С.. Молбата е уважена с решение № 1200745 от 21.04.2012 г., с което срокът е удължен до 03.05.2012 г., издадено от М. П. и връчено по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1201438 от 04.04.2012 г., М. Г. П. на длъжност главен инспектор по приходите, е определена за компетентен орган по издаването на РА на [фирма] и е връчена на 23.05.2012 г. на пълномощника.

Издаден е РА № 1201438 от 17.05.2012 г., с който е определено задължение по ЗДДС в размер на 193 989 лева и лихви – 21 429,37 лева, общо 215 418,37 лева, който е връчен на 23.05.2012 г. на упълномощеното лице П. Д. Д..

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53-06-1512 от 05.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С..

Срокът за произнасяне на решаващият орган – директорът на дирекция „ОДОП“ е продължен със сключеното споразумение между него и управителя на жалбоподателя. От съдържанието на споразумението се установява, че страните продължават срока за произнасяне от страна на ответника по чл. 155, ал.1 от ДОПК. Срокът за удължаване е до 3 месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК. При произнасяне в този срок, съгласно чл. 156, ал.7, изр. 2, се прилагат разпоредбите на чл. 156, ал.5 и ал.6 от ДОПК. Споразумението е влязло в сила от датата на изтичане на срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК.

В продължения срок със споразумението е издадено Решение № 2652 от 12.11.2012 г. от директора на Д“ОДОП“, с което жалбата е оставена без разглеждане и е прекратено производството по отношение на данъчни периоди м. 02.2009 г., от м. 04.2009 г. до м. 11.2010 и м.04.2011 г., а в останалата част РА е потвърден, като е посочено, че не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал.1, т.1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС. Ответникът се

е възползвал от правото си да преквалифицира основанието, поради което не се признава право на данъчен кредит на жалбоподателя. Подробно са изложени мотиви в решението относно неприложението на чл. 70, ал.5 от ЗДДС.

От събраните по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка: С цел изясняване на релевантни обстоятелства досежно претендираното право на данъчен кредит от ревизираното дружество и на основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

Резултатите от извършената насрещна проверка на [фирма] са обективирани в Протокол № 22-01-43-1112699-03/08.12.2011 г. Изготвеното до проверяваното дружество Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок от страна на дружеството не са представени изисканите документи и обяснения.

Допълнително са представени копия на договори за СМР от 04.01.2010 г. и 01.09.2010 г., констативни протоколи от 20.12.2010 г. и 18.01.2011 г., количествено-стойностни сметки от 22.07.2010 г. и 12.09.2010 г., фактура № 166 от 22.12.2010 г. с данъчна основа 90 500,00 лв. и ДДС 18 100,00 лв. и фактура № 167 от 20.01.2011 г. с данъчна основа 78 200,00 лв. и ДДС 15 640,00 лв., справки – декларации по ЗДДС и дневници за продажби, хронологичен регистър на сметка 4532, хронологии на сметки 609 и 605. При ревизията е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС по инициатива на орган по приходите и с установени задължения в особено големи размери. През проверявания период дружеството е разполагало с лица, заети на длъжностите счетоводител, търговски представител, шофьор на товарен автомобил.

Във връзка с представената хронология на сметка 609 за осчетоводяване на изплатени суми в брой е извършена проверка в информационната система на НАП, при която е установено, че [фирма] не е подавало справка по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Също така е констатирано, че приложените към фактурите касови бонове не са издадени от регистрираното фискално устройство в НАП.

Резултатите от насрещната проверка на [фирма] са обективирани в Протокол № 22-01-43-1112699-01 от 13.01.2012 г. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на проверяваното дружество по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок изисканите документи и обяснения не са представени.

Дружеството е deregистрирано по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, считано от 19.05.2011 г. и е с установени задължения към бюджета. При извършена справка в информационния масив на НАП е установено, че издадената фактура № 235 от 25.03.2011 г. с данъчна основа 24 605,00 лева и ДДС 48 521, 00 лв. Е отразена в дневника за продажби. Доставчикът не е подавал Г. и не разполага с лица, назначени на трудов договор.

Резултатите от насрещната проверка на [фирма] са обективирани в ПИНП № 22-01-43-1112699-02 от 13.01.2012 г. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на проверяваното дружество по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок изисканите документи и обяснения не са представени.

Дружеството е deregистрирано по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, считано от 28.07.2011 г. При извършена справка в информационния масив на НАП е установено, че в дневниците за продажби на доставчика не е включена издадената

фактура № 1 от 22.02.2011 г. с данъчна основа 103 201,00 лева и ДДС 20 640,20 лв. Дружеството не е подавало Г..

За резултатите от насрещната проверка на [фирма] е съставен Протокол № 22-01-43-1112699-04 от 12.01.2012 г. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на проверяваното дружество по реда на чл. 32 от ДОПК. На 12.01.2012 г. са представени договор за СМР от 03.04.2011 г. с възложител - жалбоподателя, договор за СМР от 01.07.2011 г. с възложител [фирма] и [фирма] – изпълнител, оборотни ведомости, хронологии на сметки, свидетелство за регистрация на ЕКАФП, заверени с подпис и печат на проверяваното дружество, без да са посочени данни за лицето, което ги е заверило.

При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че доставчикът не разполага с нает персонал на трудов договор. Не са ангажирани доказателства за изплащани суми по извънтрудови правоотношения.

От прегледа на представените документи ревизиращите са констатирани, че са налице различия в съдържанието им. В представения от [фирма] договор от 03.04.2011 г. са посочени наети от НДК помещения и към него са приложени копия от констативен протокол от 27.07.2011 г. и количествено – стойностна сметка от 20.07.2011 г. В представения от жалбоподателя договор от 03.04.2011 г. е посочена печатна база [населено място] и към него са приложени количествено – стойностна сметка от 07.04.2011 г. и констативен протокол от 23.07.2011 г.

Във връзка с констатираните несъответствия е прието, че документите не могат да се считат за достоверни и не доказват изпълнението на услугите, документиран с издадената от [фирма] фактура. Във връзка с представения от [фирма] договор от 01.07.2011 г., сключен със [фирма] е уточнено, че същият не съдържа информация за обекта, на който следва да се изпълнят СМР, поради което не може да се обвърже с договора от 03.04.2011 г.

Резултатите от проверката на [фирма] са обективирани в Протокол № 22-01-43-1201438-01/06.03.2012 г. В отговор на изпратено на електронния адрес на дружеството ИПДПОЗЛ, са представени заверени копия на договор от 01.05.2011 г., количествено-стойностни сметки и констативни протоколи.

В резултат на анализ на информацията, съдържаща се в представените оборотни ведомости за м. 05 и м. 06.2011 г., ревизиращите органи са установили, че не са начислявани заплати за тези периоди. Посочили са, че не са представени документи за извършени плащания, както и документи за закупуване на материалите, отразени в представените количествено-стойностни сметки.

От страна на [фирма] са представени договори за СМР, количествено-стойностни сметки и констативни протоколи. Ревизиращите органи са установили, че се касае за еднотипни договори, в които са променяни само данните на изпълнителите, предмета на договора и стойността на услугите. Не е конкретизирано къде точно са извършвани СМР, тъй като сградата представлява подземен паркинг, сутеренен етаж и офиси на горните етажи. Наред с това е констатирано, че фактурите, документиращи СМР се отнасят за период, през който ревизираното дружество е отчитало приходи от наем на отдадени в същата сграда обекти по силата на договори за наем, сключени с [фирма] от 01.11.2009 г., с [фирма] от 01.08.2010 г. и [фирма] от 01.08.2008 г. и съответно е префактурирало консумативни разходи от момента на сключване на договорите до края на ревизирания период. Съгласно договорите за наем, отдадените помещения се предават в състояние, годно за ползване съгласно основното предназначение,

посочено в договорите. Според чл. 13 от договорите при необходимост от извършване на ремонт, същият ще бъде за сметка на наемателя, който след предварително съгласуване и получаване на писмено съгласие от наемодателя ще извършва допълнителни ремонтни работи в обектите за своя сметка. Във връзка с постигнатите договорености между страните по наемния договор не са ангажирани документи. Също така е установено, че ревизираното лице е получател по доставки на СМР от [фирма] по силата на рамков договор от 29.09.2008 г.

При ревизията е констатирано, че разходите по спорните фактури са отразени в сметка 613 Разходи за придобиване на Д.. В акта е посочено, че в тази сметка се акумулират разходи за придобиване на Д., който е в процес на изграждане и все още не е въведен в експлоатация. Органът по приходите е приел, че счетоводното отразяване на разходите по сметка 613 противоречи на представените договори за наем, които предполагат въведен в експлоатация обект. В тази връзка е приел, че процесните фактури за СМР на обект Печатна база, [населено място] не удостоверяват реално изпълнение по договор, сключен с [фирма] за поставяне на гипс картон 1 144 кв.м., 20 нови врати, 28 нови мивки, боядисване на стени и цокли; по договор с [фирма] за поставяне на 11 метални противопожарни врати, гипс картон 846,66 кв.м., топлоизолация 682,17 кв.м., шпакловка и подготовка за боя 1 440,09 кв.м., боядисване на стени и цокли 742,22 кв.м.; по договор с [фирма] гипс картон 1 904 кв.м., топлоизолация 1 674,37 кв.м., шпакловка 2 640 кв.м., боядисване на стени и тавани 2 040,86 кв.м., направа на бордове кофраж, арматура, леене на бетон 1 017 м., подмяна на захранващ кабел 1 103,50 кв.м.; по договор с [фирма] поставяне на нови въздуховоди /150 м. + 107.49 м/, нови топлопроводи /66 м. + 30 м/, шпакловка /2592,50 кв.м + 2070,50 кв.м/, гипс картон /1024,37 кв.м. + 1290,00 кв.м./, варово-циментова мазилка /1179,64 кв.м. + 3382 кв.м./, боядисване /1970,60 кв.м. + 3710,00 кв.м./, електропроводи 500 м., разбиване на мазилка 3 090 кв.м., топлоизолация 867,83 кв.м., 1 мивка; по договор с [фирма] разбиване на мазилка 1 115 кв.м., гипс картон 1 115,00 кв.м., шпакловка 1 115 кв.м., боядисване 1 115 кв.м. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от същия закон и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 190 875,20 лв., в т.ч. 33 740,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма], 48 521,00 лв. по фактурата, издадена от [фирма], 20 640,20 лв. по фактурата, издадена от [фирма], 11 780,00 лв. по фактурата, издадена от [фирма], 76 194,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са допуснати, изслушани и приети без оспорване съдебно счетоводна и съдено техническа експертиза.

Като доказателства по делото са приети представените с административната преписка, допълнително ангажираните писмени документи от жалбоподателя при изпълнение указания на съда и използваните от вещите лица.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и

обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Според дефиницията, съдържаща се в чл. 8 от ЗДДС, услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранна валута, използвани като платежно средство. Доставка на услуга е всяко извършване на услуга по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност. За да е налице доставка на услуга е необходимо да има доказателства за нейното извършване конкретно от изпълнителя по договора и съответното ѝ прехвърляне на получателя по доставката. Характерът на отделните доставки предполага изпълнителите им да имат на разположение необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост.

С цел установяване реалността на доставките, документирани с процесните фактури от ревизиращите органи са инициирани насрещни проверки на доставчиците и са извършени проверки в информационната система на НАП. При извършените за целите на ревизията действия са събрани доказателства, които задълбочено са анализирани и обсъдени от ревизиращите органи. Констатираните обстоятелства позволяват да бъде направено заключението, че в случая се касае за фактуриране на доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], без да се налице доказателства за тяхното реално извършване за процесните периоди м. 12.2010 г., от м. 01.2011 г. до м. 03.2011 г. и от м. 05.2011 г. до м. 07.2011 г. Не е достатъчно услугите да са по принцип извършени, а е необходимо да са извършени именно от дружествата, посочени като доставчици в спорните фактури.

В ревизионното производство освен копия на процесните фактури са представени еднотипни договори, количествено-стойностни сметки и констативни протоколи. Същите съставляват частни писмени документи, които не се ползват с материална доказателствена сила, т.е. не доказват съответствието на изразеното в тях волеизявление на лицата, които са ги подписали с обективната действителност, нито имат достоверна дата по смисъла на чл. 181, ал. 1 от ГПК. В тази връзка и доказателствената стойност на тези документи следва да бъде преценявана с оглед на всички останалите доказателства, събрани в хода на ревизията.

В случая се касае за услуги, за осъществяването, на които човешкият фактор е от съществено значение. При извършените проверки в информационния масив на НАП е установено, че единствено от [фирма] са подадени данни за назначени лица по трудов договор, но на неотнормирани длъжности към предмета на спорните доставки - счетоводител, търговски посредник и шофьор. От представените

хронологични регистри и оборотни ведомости се установява, че по счетоводна сметка 609 е осчетоводено плащане на хонорари, но доказателства за това на какви лица и на какво основание са изплащани тези суми не са налице. Счетоводните записвания следва да са документално обосновани, т.е. да се основават на първични счетоводни документи и реално осъществени стопански операции. В хода на ревизията не са ангажирани трудови или граждански договори, сключени с конкретни изпълнители на СМР, нито документи за изплащане на съответните възнаграждения. Единствено от [фирма] са представени разходни касови ордери, които не са подписани от физическите лица, получатели на сумите, а управителят на дружеството Д. И. е посочен едновременно като лице, изплатило и получило сумата. Отделно от това, при извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчиците не са подавали справки по чл. 73 от ЗДДФЛ.

Едва в хода на административното оспорване на акта с допълнение към жалбата с вх.№ 23-22-1751/03.09.2012 г. са представени копия на договори за извършване на работа чрез личен труд, сключени от доставчиците с едни и същи лица Н. Л. Н., ЕГН [ЕГН], Е. Й. Г., ЕГН [ЕГН], М. М. В., ЕГН [ЕГН], М. В. М., ЕГН [ЕГН], Л. Н. В., ЕГН [ЕГН], Й. А. Т., ЕГН [ЕГН] и А. Т. В., ЕГН [ЕГН].

В хода на ревизията и на съдебното производство не са ангажирани доказателства за покупка на необходимите материали за изпълнение на договорените СМР - гипс картон, нови врати, нови мивки, метални противопожарни врати, топлоизолация, боя, хранващ кабел, варово-циментова мазилка, мивка и други. В представените договори не е посочено изрично за чия сметка са разходите за придобиване на необходимите материали за изпълнение на СМР. В представените от ревизираното дружество и доставчици оборотни ведомости, не са отразени обороти по сметка 302 Материали. Доколкото предмет на доставка по процесните фактури са СМР, които по своето естество са услуги с веществен характер, това предполага наличието на определен трудов и материален ресурс за извършването им, какъвто в случая не е налице. Не са представени документи за закупуване и изписване на материали, както и доказателства за притежавана техника, необходими за осъществяване на СМР. Това обстоятелство се потвърждава и от приетата по делото СТЕ, която в т.1, стр. 6 е посочила, че „не е конкретно оферирани от възложителя на обектите – договорите са без точни количества на видовете работи и оказаните в ЗУТ ( чл. 169, ал.1 и ал.2) аксесоари“. На стр. 3 вещото лице по СТЕ е допълнило, че в договорите са посочени само стойности на СМР без ДДС, но не е посочено мястото на СМР. Дори в количествено – стойностните сметки най- общо е упоменато, че обектът е печатна база

„В.“, без да се упоменава котата, на която се работи. В хода на съдебното заседание на 12.11.2013 г., вещото лице С., на въпрос на съда изрично посочи, че подземните гаражи на сградата в [населено място] са претърпели преустройство, като преградни стени. Извършено е вътрешно преразпределение на помещенията, като към момента на извършеното от нея посещение там има разположени огромни печатни машини. Вещото лице изрично посочва, че няма допълнителни СМР, освен гипсокартон, топлоизолации и врати. По документи, експертът е установил, 28 тоалетни чинии, всяка фирма си е слагала. Всеки месец отделна фирма е правила ремонти. Ремонтите са продължили от месец декември 2010 г. до месец юни 2011 г., т.е. седем месеца всяка фирма е сключвала договори с посочените по-горе работници и всяка фирма е правила доставка на материали. Тези сметки са без ДДС.

Предвид посоченото от това вещо лице и след проверка на представените и приети по делото писмени доказателства, съдът констатира, че фактурите с предмет СМР се отнасят за период, през който жалбоподателят е отчитал приходи от наем на отдадени в цитираната сграда обекти по силата на договори за наем, сключени с [фирма] от 01.11.2009 г., с [фирма] от 01.08.2010 г. и [фирма] от 01.08.2008 г. и съответно е префактурирало консумативни разходи от момента на сключване на договорите за наем до края на ревизирия период. Съгласно договорите за наем, отдадените помещения се предават в състояние, годно за ползване съгласно основното предназначение. Съгласно чл. 13 от договорите при необходимост от извършване на ремонт, същият е за сметка на наемателя, който след предварително съгласуване и получаване на писмено съгласие от наемодателя ще извършва допълнителни ремонтни работи в обектите за своя сметка. Следователно уговарянето на спорните СМР (за ремонт и реконструкция) по процесните договори с доставчиците е в явно противоречие със сключените от жалбоподателя договори за наем с други дружества (наематели) и с уговорката, че в случай на необходимост ремонтът на наетите помещения ще се извършва от наемателите. Правилно органите по приходите са констатирани неправилно счетоводно отразяване от [фирма] на разходите по сметка 613 Разходи за придобаване на Д.. Това осчетоводяване противоречи на представените договори за наем, които предполагат наличие на въведен в експлоатация обект.

Във връзка с дадените обяснения от вещото лице – С. в съдебното заседание на 12.11.2013 г., е и посоченото в т.3 на стр. 6 в СТЕ, че при сравняване на количествата на извършените и разплатени работи има разлика. Също така на стр. 5 - 6 от експертизата в сравнителна таблица експертът е дал установените разлики в обема на СМР и материалите по данни от количествените сметки и измереното на място. От тази

таблица е видно, че разликите са значителни, т.напр. по количествена сметка 8 129,84 – монтаж на гипсокартон, а измерено количество на обекта 2 414,87. Вещото лице е посетило обекта, което се доказва от представените разходни документи със Справката декларация по чл. 29, ал.2 и чл. 31, ал.2 от Наредба № 3/30.11.2012 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица. Предвид извършването на огледа през 2013 г., т.е. 4 – 5 години след процесните периоди на 2008 г. – 2009 г. и предвид липсата на упомената кота на извършване на процесните СМР в договора и в количествените сметки, недоказана е тезата на жалбоподателя, че спорните СМР са извършени през процесните периоди, още повече, че недоказано остана и твърдението, че измерената от вещото лице работа е извършена от процесните доставчици.

В подкрепа на това е и записаното в ССЕ досежно непосочването на конкретния обект в самите фактури, за които се отнасят спорните СМР. В някои от фактурите е посочено като място на издаване [населено място], а в други не е отразено както мястото на издаване на фактурата, така и данъчното събитие. В тази връзка вещото лице З. е формирала извода, че въз основа на спорните фактури не може да се установи мястото на изпълнение на СМР.

Наред с гореизложеното при ревизията е констатирано, че не е заведена аналитична отчетност на разходите за услуги по отделни обекти. Не са отчетени разходи за командировки /дневни, квартирни, пътни/ на работниците, които са от [населено място], предвид извършването на СМР на обекти в [населено място].

Подобно на СТЕ и ССЕ е отбелязала, че в договорите с доставчиците само най-общо е посочено, че работата трябва да се извърши на обект – печатна база „В.“, като е допълнено, че в договорите не е отразена общата стойност на СМР, а само стойността на един квадратен метър на всеки вид СМР. Тази експертиза е описала кореспонденциите на съответните счетоводни сметки 411, 705, 4532, съгласно представени по делото разпечатки. Приетата по делото ССЕ не постигна опровергаване на констатациите на органите по приходите за липса на доказателства за редовно водено счетоводство от доставчиците на жалбоподателя. Според константната практика на ВАС за доказване обективност на доставките е необходимо да е налице редовност на воденото от доставчиците счетоводство по смисъла на чл. 51 от ДОПК. Неоткриването на доставчиците в хода на ревизията на посетените адреси за кореспонденция е пречка за проверка на воденото от тях счетоводство в цялост и установяване на редовността на счетоводните записвания по реда на посочената норма. Липсата на тези данни не се компенсира от представените в ТД на НАП справки. Съгласно чл. 54, ал.3, изречение второ от ДОПК се смята, че данните са създадени или

ползвани от субекта, съответно от съконтрагента, ако се съдържат в компютрите или други технически носители, намиращи се на местата, където тези лица упражняват дейността си, където се съхранява или води счетоводството им или върху които единствено лицето има контрол.

В обобщение на гореизложеното жалбоподателят както в ревизионното производство, така и в хода на съдебното обжалване на акта не обори чрез пълно насрещно доказване направените констатации и формираните изводи от органа по приходите, поради което оспореният акт следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за периодите м. 12.2010 г., от м. 01.2011 г. до м. 03.2011 г. и от м. 05.2011 г. до м. 07.2011 г., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС.

С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено на основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и му се присъди сумата в размер на 4750 (четири хиляди седемстотин и петдесет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

## **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. Б. 1, НДК, вход АИ4, представлявано от управителя Б. Д. Б. срещу ревизионен акт (РА) № 1201438 от 17.05.2012 г., издадено от М. Г. П. на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място], потвърден с решение № 2652 от 12.11.2012 г. на директора на Д „ОДОП”.

**ОСЪЖДА** [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. Б. 1, НДК, вход АИ4, представлявано от управителя Б. Д. Б. да заплати в полза на бюджета на ответника директор на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика”, юрисконсултско възнаграждение в размер на 4750 лева.

**Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**